

[Victor Pürschel.]

lade at gøre det af Hensyn til den Tone, der bør holdes her i Tinget.

Det er den Mentalitet, som nu særlig det konservative Parti gaar ud og søger at skabe i Befolkningen. Jeg kan her henvide til, hvad en radikal Beundrer af Partiets Fører har skrevet i „Tidens Stemme“ om dette Hysteri. Han gør kort og klart op og siger, at det er noget Snak, og at den Rigsdagsmand, der handler, som jeg har gjort — for at sige det lige ud —, har sin fulde moralske Berettigelse dertil. Jeg spørger: Hvori skulde det moralsk forkastelige ligge? Vi har en Lov, der giver denne Bestemmelse, og Bestemmelsen kan overhovedet kun benyttes af en Mand, der er i min Situation. Er det da de Herrer's Mening at ville sige, at den danske Rigsdag vedtager Love, der kun kan benyttes af moralsk fordærvede Personer? Er det Meningen at sige, at den danske Rigsdag bærer sig ad paa den Maade?

Det ærede Medlem talte om en Venstremand, der havde meldt sig ud af Partiet og nedlagt sit Mandat, og sagde, at det foretrak han. Ja, jeg tror gerne, det ærede Medlem havde foretrukket, at jeg havde begaaet politisk Selvmord, det havde formodentlig været mindre faretruende for hans eget politiske Liv, men det er jo ikke det, det kommer an paa. Det, der skete, var, at en Rigsdagsmand tog tre Maaneders Ferie, men det, der vilde ske, hvis jeg traadte ud, var, at en Suppleant gled ind, og dermed vilde jeg være ude af Sagaen — og jeg ønskede nu ikke at gaa paa dette Tidspunkt.

Det er blevet sagt, at man skulde søge Vælgernes Afgørelse, men det har de Herrer jo vanskeliggjort ved deres Bestemmelse. Da det radikale Parti i sin Tid traadte ud, dannedes det af Folk, der var valgt som tilhørende Venstrereformpartiet, og der var ingen af dem, der nedlagde Mandatet, de blev siddende ganske roligt, men dengang kunde man nedlægge sit Mandat med det Resultat, at der kom et Omvalg. Det skulde jeg meget gerne have gjort, hvis jeg kunde have fremkaldt et Omvalg. Jeg har henstillet til de Herrer at sætte en Bestemmelse ind i den nye Valglov, som muliggjorde dette, men denne Henstilling har de ikke efterkommet, de ønsker ikke at skabe Muligheden for, at man kan handle paa den Maade, de selv finder det rigtigt. Hvorledes dette skal bedømmes, skal jeg overlade til Offentligheden, jeg skal ikke udtale min egen Dom, den maatte blive skarp.

Det ærede Medlem talte saa om Kaarene for Grundlovsmodstanderne inden for Par-

tiet. Ja, de er jo mildnet noget i den sidste Tid. Oprindeligt lød Parolen paa, at Partiledelsen ikke kunde tillade, at der opstilledes Forligsmodstandere, men efter at jeg har dannet mit lille Parti, har jeg dog haft den Tilfredsstillelse, at der er skaffet lidt Luft for de konservative Forligsmodstandere, for nu tillades der jo Opstilling af Forligsmodstandere i alle Amter. At det er en Narresut, er noget andet; kun i Gentofte og i Ringkøbing Amt vil Forligsmodstanderne blive valgt, alle andre Steder vil de konservative Vælgere, der stemmer paa Forligsmodstandere, faa deres Stemme regnet med til Forligstilhængerne. Saaledes er jo Situationen. Jeg regner nemlig ikke rigtig med de Folk som Forligsmodstandere, der har afgivet en Erklæring om, at de vil afholde sig fra at agitere imod Partiets Standpunkt og svare: Stemmer ikke. Jeg misunder heller ikke de Folk, der skal ud paa Valgtribunerne og sige til Vælgere: Nu skal vi vælge en Rigsdag. Den har en Opgave: at behandle Forfatningen. Over for denne Sag agter jeg at indtage den betydningsfulde Stilling, at jeg ikke vil agitere imod den; jeg vil heller ikke stemme for den, jeg vil afholde mig fra at stemme. I Sandhed, det er en betydningsfuld Opgave, dertil kræves Rigets bedste Mænd; man kan ikke faa dem for gode, og de konservative Forligstilhængere skal ud og sige: Stem paa mig, jeg er en Modstander af Statsminister Stauning, og jeg skal i den kommende Rigsdag gøre, hvad der er mig muligt, for at gaa imod denne Minister; men det er mig ganske vist umuligt overhovedet at gøre det, thi der skal kun behandles een Ting, og om den er jeg enig med Statsministeren. Det er ogsaa en Opgave, der kræver Kyndighed, Indsats og Dygtighed.

Saa siger man, at dette Valg ikke er noget Forfatningsvalg. Hvad skulde det ellers være? Det kan overhovedet, som det er udskrevet, kun udskrives som et Forfatningsvalg. Man siger: Grundlovssagen afgøres ikke ved dette Valg? Det er senest sagt af det ærede Medlem Hr. Korsgaard i Dag. Det er urigtigt. Man skulde tro, at det ærede Medlem kunde indse det. Der er i Landstinget 1 Stemmes Majoritet. Hvis Flertallet skifter i Landstinget, er hermed Grundlovssagen afgjort. Jeg ved nok, at der er et Par konservative Grundlovstilhængere deroppe, men jeg er bange for, at de blev lidt bløde i Knæene, hvis det gik til den anden Side. Dette kan saaledes ikke siges at ligge uden for Mulighedernes Grænse, og i saa Fald er jo Spørgsmaalet afgjort.